

O slonovi Kubovi

Míša Zbořilová, 2. B

Byl jednou jeden slon. Jmenoval se Kuba. A ten slon se rád koupal v bahně. Zkoušel všechny louže a tůně, které našel. Maminka ho varovala: „Nelez do nich sám! Mohla by to být bažina, mohl by ses utopit.“

Druhý den zabloudil Kuba tam, kde ještě nikdy nebyl. Zlákala ho zelená travička a mokro. Říkal si: „Tam se určitě vykoupu a najím.“ Ani si nevšiml, že se pomalu začíná propadat. Až když chtěl zvednout nohu, aby mohl popojít, zjistil, že to nejde. Řekl si: „To je asi bažina“. Dostal strach a začal troubit o pomoc.

Naštěstí tam byl vysoký strom. Měl dlouhé větve až k bažině. Kuba se zachytil chobotem větve a přitahoval se. Zahlédl ho hroch Jirka, který zavolal na pomoc své kamarády. Společnými silami se jim povedlo Kubu vysvobodit. Kuba jim poděkoval a šel domů. Už se nikdy netoulal sám a nešlapal do neznámých louží.